

Sven Nordqvist

Op pad met
Pettson en Findus

Oorspronkelijke uitgave: *Följ med till Pettson och Findus*
© 2025, Bokförlaget Opal, Bromma
Deze uitgave: *Op pad met Pettson en Findus*
© 2025 Salto / Standaard Uitgeverij nv,
Franklin Rooseveltplaats 12, B-2060 Antwerpen
www.standaarduitgeverij.be

In deze verhalenbundel zijn de volgende titels verzameld:
Pannenkoekentaart © Sven Nordqvist (1986, vertaling: Griet van Raemdonck)
Gekakel in de moestuin © Sven Nordqvist (1990, vertaling: Griet van Raemdonck)
Kun jij dat, Pettson? © Sven Nordqvist (2019, vertaling: Annick Van den Eynde)
Arme Pettson © Sven Nordqvist (1988, vertaling: Griet van Raemdonck)
Findus gaat verhuizen © Sven Nordqvist (2012, vertaling: Annick Van den Eynde)

De knutselprojecten en recepten op pagina's 63, 86-87, 112-113 en 140-141 zijn gemaakt door Eva-Lena Larsson en Kennert Danielsson en komen uit het boek *Året runt med Pettson och Findus* (2023).

Ander tekstmateriaal: © Bokförlaget Opal (2025)
Illustraties: Sven Nordqvist
Ontwerp: Anja Eriksson
Zetwerk Nederlandse versie: Sin Aerts
Gedrukt in Europa.

D/2025/0034/159
ISBN 978 90 02 28434 2
NUR 273

Alle rechten voorbehouden.
Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd – op enige manier – zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.
Niets uit dit boek mag op enigerlei wijze worden gebruikt of gereproduceerd voor het trainen van kunstmatige-intelligentietechnologieën of -systemen. Dit werk mag niet gebruikt worden voor tekst- en datamining (artikel 4, lid 3 Richtlijn (EU) 2019/790).

Inhoud

Wie is Pettson?	8
Wie is Findus?	10
Pannenkoekentaart	13
Maak zelf een pannenkoekentaart	36
Gekakel in de moestuin	39
Een insectenhotel bouwen	63
Kun jij dat, Pettson?	65
Bak een heerlijke taart	86
Arme Pettson	88
Bouw je eigen boot!	112
Findus gaat verhuizen	114
Zadenknäckebröd maken	140
Wie is Sven Nordqvist?	142
Een boek illustreren	143

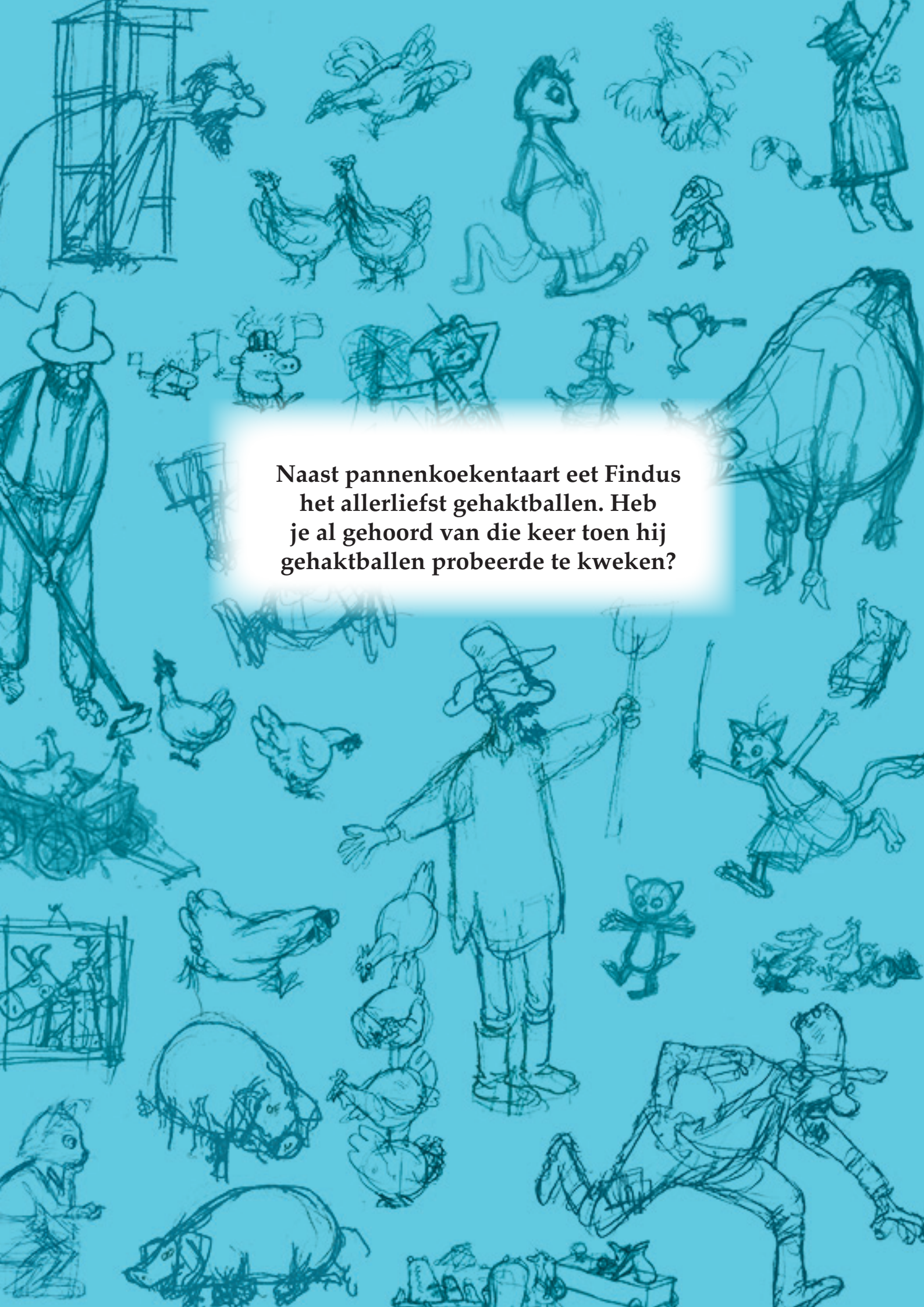
Pannenkoekentaart

Als Findus jarig is, eten ze altijd pannenkoekentaart. Maar één keer liep dat bijna in het honderd ...

Er was eens een man die Pettson heette. Hij had een poes die Findus heette. Ze woonden in een huisje met een timmerhok, een kippenhok, een houtschuurtje, een wc en een tuin. Rondom het huis lagen akkers en weiden en een eindje verderop begon het bos.

De mensen beweerden dat Pettson gek was. Mensen roddelen zoveel. Je weet vaak niet wat je mag geloven. Ja, hij was soms wat vergeetachtig en verstrooid, die Pettson. En als hij in zijn eentje rondliep en met zijn poes praatte, was hij niet helemaal zoals de anderen. Maar dat verhaal van Gustavsson, dat was pas écht gek. Het verhaal over Pettsons pannenkoekendeeg. Hoe hij over het dak klom om naar de winkel te gaan. En dat hij een gordijn aan de staart van de poes had gebonden. Dat had Gustavsson zelf gezien, dat was dus zeker waar. Als je zulke gekke dingen deed, moest je toch gek zijn, of niet soms?

Naast pannenkoekentaart eet Findus
het allerliefst gehaktballen. Heb
je al gehoord van die keer toen hij
gehaktballen probeerde te kweken?

Gekakel in de moestuin

Het was een mooie lentemorgen. De vogels floten in de struiken, de bladeren en het gras groeiden en de insecten vlogen, kropen en werkten overal. De lucht was vol zoemend, gonzend, ritselend, zingend leven.

De winter was echt helemaal voorbij.

Opa Pettson keek naar zijn moestuin. Hij voelde eens aan de aarde.

‘Het is tijd’, zei hij. ‘Vandaag gaan we groenten zaaien en aardappels poten.’

Findus, de poes, draafde rond en maakte de kevers aan het schrikken.

‘Hebben aardappels POTEN?’ vroeg hij.

‘Aardappels “poten” is aardappels “planten”. Zaadjes zaaien we en uit een wortelzaadje bijvoorbeeld, groeit dan een wortel. Maar aardappels poten we en uit iedere aardappel die we in de grond stoppen, groeien vijf tot tien nieuwe.’

De poes keek met een eigenwijze blik naar opa: ‘Maar ik hou helemaal niet van vijf tot tien nieuwe aardappels en ook niet van wortels. Kunnen we geen gehaktballetjes poten?’

‘Poten zou wel gaan. Maar ze groeien niet’, zei Pettson.

‘We kunnen het toch proberen’, zeurde Findus.

‘Doe dat dan. Maar eerst moeten we alles ompspitten en harken.’

Findus rende naar de keuken en kwam dan terug met één van de gehaktballen die overgebleven waren van de dag ervoor. Pettson spitte eerst de moestuin om en dan harkte hij de aarde. Hij zaaide de zaden in mooie, rechte rijen. Wortels en uien, erwten en bonen. De poes ‘pootte’ zijn gehaktbal. Af en toe ging hij eens kijken of hij al gegroeid was.

